

NR 6(54)/2009
LISTOPAD-GRUDZIEN

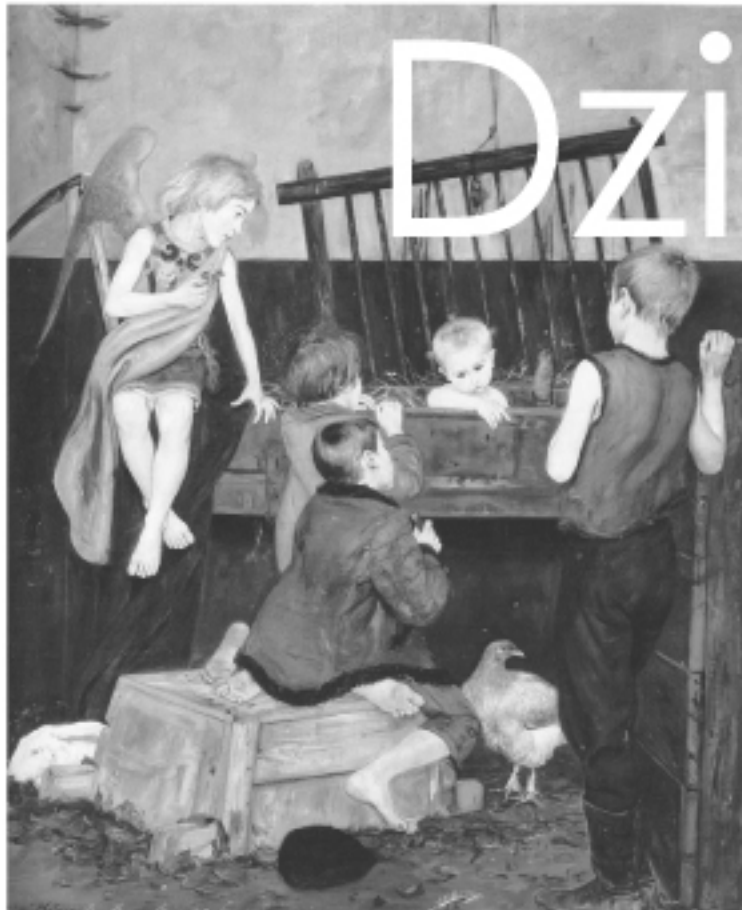
VITA ACADEMICA

ISSN 1642-2244

BIULETYN INFORMACYJNY UNIWERSYTETU PAPIESKIEGO JANA PAWŁA II

Inauguracja 2009/2010

Dziecię

nam się narodziło

Syn został nam dany
na Jego barkach
spoczęła władza.

Nazwano Go imieniem:

Przedziwny Doradca

Bóg Mocny

Odwieczny Ojciec

Księżę Pokoju.

Wielkie będzie
Jego panowanie
w pokoju bez granic

Spis treści

Młodzież wobec ponowoczesności	3
Wydarzyło się	4
Dni Jana Pawła II	6
Naukowcy wobec fenomenu kłamstwa w życiu publicznym	8
Języki obce a dysleksja	10
Integracja przy ognisku	12
Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych	13
Chór Psalmodia Tournée po Niemczech i Belgii	14
Obóz biblijno-archeologiczny w Ziemi Świętej	16
Duszpasterstwo akademickie PATMOS Śladami Apostoła Narodów	17
PATOS. Czasopismo społeczno-kulturalne młodych	18
Regulamin KRUP	19
Czytelnia	20

VITA ACADEMICA

Biuletyn Informacyjny
Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II

Redakcja
ul. Kanoniczna 9, 31-002 Kraków
tel./faks 012 370 86 06
e-mail: rzecznik@upjp2.edu.pl

Redaktor prowadzący: Jędrzej Majka
Opracowanie graficzne: Krzysztof Korzentak

Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych oraz
zastrzega sobie prawo do skrótów i redakcyjnego opracowania
tekstów przyjętych do druku.

Numer zamknięto 20 listopada 2009 r.

Młodzież wobec ponowoczesności

W dniu 21 października 2009 roku w Krakowie, w Auli im. Grzegorza Piramowicza Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie, odbyła się II Międzynarodowa Konferencja Naukowa *Młodzież wobec ponowoczesności* z cyklu propagującego nauczanie Jana Pawła II na temat rodziny. Konferencja została zorganizowana przez Katedrę Katolickiej Nauki Społecznej Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, Katedrę Nauk o Rodzinie Wydziału Pedagogicznego Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie oraz Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Krakowie. Inspirację dla przygotowanych wystąpień stanowiły List do młodych całego świata *Parati semper* Ojca Świętego Jana Pawła II ogłoszony z okazji Międzynarodowego Roku Młodzieży w 1985 roku oraz problemy młodzieży we współczesnej rzeczywistości. Zamierzeniem organizatorów było nie tylko przybliżenie nauczania Jana Pawła II skierowane do młodych i o młodych, ale także wskazanie płaszczyzn wspierania młodych ludzi, często zagubionych w rzeczywistości, w której przychodzi im uczyć się i pracować. Podczas sesji plenarnej wystąpili pedagodzy i teolodzy, ukazujący różnorodne odniesienie nauczania Jana Pawła II do współczesnego obrazu młodzieży. Ks. dr Jan Piwowarczyk z Wydziału Nauk Społecznych UPJ-P II w referacie *Jan Paweł II o młodych* wprowadził w problematykę młodzieży w wypowiedziach Jana Pawła II. W wystąpieniu *Młodzież wobec medialnej „produkcji sensu”* ks. dr hab. Michał Drożdż ukazał zagrożenia związane ze współczesnym przekazem medialnym. Odniesienie młodzieży słowackiej do nauczania Wielkiego Papieża przybliżył ks. dr Ferdynand Kubik SBD z Wyższej Szkoły Zawodowej i Pracy Socjalnej św. Elżbiety w Bratysławie w referacie zatytułowanym *Pielgrzymki Jana Pawła II na Słowację a młodzież*. Problematyka aksjologiczna, etyczna i pedagogiczna została podjęta przez wy-

stąpienia pracowników naukowych Wydziału Pedagogicznego Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie: dr Anna Błasiak przedstawiła referat *Młodzież wobec aksjologicznych dylematów rzeczywistości*, a dr hab. Grzegorz Grzybek referat *Kształtowanie sumienia a trudności wyboru. Aktualność myśli Jana Pawła II wobec rozterek współczesnej młodzieży*.

W drugiej części sesji zaprezentowały się środowiska pracujące z młodymi i na rzecz młodych, którzy przeżywają trudności egzystencjalne. Przybliżenie sposobów podejmowania dialogu z młodymi, szczególnie przez rówieśników, wzbudziło bardzo duże zainteresowanie. Wystąpili m.in.: młodzi ze Szkolnego Zespołu Wolontariuszy „Być Razem” z Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 4 w Krakowie (programy pomocowe na rzecz Dziecięcego Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie-Prokocimiu, Małopolskiego Hospicjum dla Dzieci, MOPS, SOSW nr 2 w Krakowie), młodzież z gimnazjum w Luborzycy z programem „Aby życie mi nie było obojętne...”, przedstawiciel Stowarzyszenia Wiosna. Przedstawiono również program pomocowy „Mediacje rówieśnicze” realizowany przez krakowski MOPS. Ukazanie możliwości praktycznych działań na rzecz młodych to niewątpliwe świadectwo, że mimo wyzwań XXI wieku słowa skierowane do młodych przez Jana Pawła II znajdują konkretne zastosowanie w codziennej pracy młodych na rzecz swojego środowiska oraz dopingują dorosłych do pochylenia się nad potrzebami młodzieży, którzy nazywają siebie „pokoleniem JP2”.

Organizatorzy konferencji, dziękując wszystkim za pomoc w jej organizacji, już teraz zapraszają na przyszłoroczne spotkanie, którego inspiracją będzie *List do rodzin* Jana Pawła II.

opr. Małgorzata Duda

Fundacja im. Świętej Królowej Jadwigi dla Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie

ul. Kanonicza 25
31-002 Kraków

Numer rachunku bankowego:

Bank Pekao s.a.

IBAN: PL19124045331111000054311945

SWIFT CODE: PKOPPLPW

www.upjp2.edu.pl/fundacja, e-mail: fundacja@upjp2.edu.pl

9-10 października Katedra Dziejów Kultury i Wychowania WHiDK zorganizowała sympozjum naukowe „Wierni Tradycji – otwarci na Znaki Czasu” z okazji Jubileuszu 100-lecia Prowincji Warszawskiej Redemptorystów i 100-lecia kanonizacji św. Klemensa Marii Hofbauera.

15 października w Lewoczy na Słowacji odbyła się IX międzynarodowa konferencja „Nędza w kontekście współczesności” organizowana przez szereg instytucji naukowych i socjalnych. W konferencji brał udział ks. prof. dr hab. Tomasz Jelonek i wygłosił referat pod tytułem: *Nędze dzisiejszego świata w ocenie Benedykta XVI na marginesie encykliki „Caritas in veritate”*.

16 października odbyła się pierwsza uroczysta inauguracja roku akademickiego 2009/2010 Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II. Z tej okazji została wydrukowana okolicznościowa publikacja z tekstami wszystkich wystąpień.

Zgodnie z postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej odznaczeni zostali:

Medalem złotym za długoletnią służbę:

o. prof. dr hab. Jan Andrzej Kłoczowski OP

Medalem srebrnym za długoletnią służbę:

ks. prof. dr hab. Jan Janicki
ks. prof. dr hab. Kazimierz Panuś
ks. prof. dr hab. Stanisław Piech
ks. dr Kazimierz Kaczmarczyk
mgr Aleksandra Parafińska

Medalem brązowym za długoletnią służbę:

o. prof. dr hab. Zdzisław Kijas OFM
ks. prof. dr hab. Andrzej Zwoliński
mgr Barbara Chmielek
Magdalena Klasa
Violetta Szydłowska-Cygan

Nagrody Rektora Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne w Uczelni za rok akademicki 2008/2009 otrzymali:

z Wydziału Teologicznego:

ks. dr hab. Roman Bogacz
o. dr Arnold Chrapkowski OSPPE
ks. dr Szymon Drzyżdżyk
ks. dr Marek Gilski
ks. dr Stanisław Wronka

z Wydziału Teologicznego – Sekcja w Tarnowie

ks. dr Marek Kluz

z Wydział Filozoficznego:

ks. dr Wojciech Grygiel FSSP
s. dr Tereza Obolevich

z Wydział Historii i Dziedzictwa Kulturowego:

dr Marek Hałaburda
dr Józef Skrabski
ks. dr Robert Tyrała

z Wydziału Nauk Społecznych

ks. prof. dr hab. Andrzej Zwoliński
mgr Katarzyna Kutek-Sładek

z Międzywydziałowego Studium Języków Obcych

mgr Bożena Koczurek

z Biblioteki:

mgr Marta Wojtowicz-Kowalska
mgr Danuta Gradowska

z administracji:

ks. dr Stanisław Basista
s. mgr Edyta Czerwińska CHR
mgr Justyna Kosoń
mgr Maria Pawłowicz
Barbara Sapała
mgr Barbara Skuratowicz
Kazimiera Widła

20 października Pracownia Badań nad Historią i Kulturą Przestrzeni Totalitarnej i Posttotalitarnej WHiDK była organizatorem spotkania „Turcja – Armenia – Pojednanie?”

21-22 października Katedra Etyki Wydziału Filozoficznego zorganizowała II konferencję naukową z cyklu *Etyka i życie publiczne*. Tematem przewodnim tegorocznej konferencji było „Kłamstwo a życie publiczne”.

21 października Katedra Katolickiej Nauki Społecznej WNS organizowała II międzynarodową konferencję naukową z cyklu propagującego nauczanie społeczne Jana Pawła II w odniesieniu do rodziny „Młodzież wobec ponowoczesności”.

22-23 października w Collegium Novum UJ odbyła się międzynarodowa konferencja „Świadomość niepełnosprawności – nowe wyzwania dla edukacji”. Nasz Uniwersytet reprezentowały: Katarzyna Kutek-Sładek oraz Monika Piega.

22-24 października Katedra Historii Chrześcijaństwa w Europie Wschodniej i Środkowej była organizatorem międzynarodowej konferencji naukowej „Tożsamości zbiorowe w Europie Wschodniej: wzorce, symbole, obrazy i mitologie przynależności dawniej i dziś”.

23-24 października Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK zorganizował międzynarodową konferencję „Between allegory and symbol in the Medieval Art” (Między alegorią i symbolem w sztuce średniowiecznej).

5 listopada Międzywydziałowy Instytut Ekumenii i Dialogu UPJPII był organizatorem dwugłosu „Ekumenizm Ducha”.

4-6 listopada trwały Dni Jana Pawła II pod hasłem *Wiara i nauka*. Patronat honorowy objął metropolita krakowski JE kard. Stanisław Dziwisz.

6 listopada w Bratysławie odbyła się druga międzynarodowa konferencja *Rodina v 3. tiscroči* zorganizowana przez Instytut Rodziny w Bratysławie należący do Katolickiego Uniwersytetu w Ružomberku. W konferencji wzięli udział ks. prof. dr hab. Tomasz Jelonek z referatem „Mężczyzna i kobieta w świetle Starego Testamentu” oraz ks. dr hab. Roman Bogacz z referatem „Mąż i żona w Nowym Testamencie”.

11 listopada nami studenci zdobyli brązowy medal podczas Mistrzostw Polski Uczelni Teologicznych, które odbyły się w Święto Niepodległości w Warszawie. Nasza reprezentacja w meczu o 3 miejsce wygrała z Wyższym Seminarium Duchownym z Katowic po konkursie rzutów karnych. Jest to pierwszy tak wielki sukces piłkarzy naszego Uniwersytetu. Na zdjęciu od lewej: na górze Paweł Misiura, Łukasz Będkowski, Paweł Kostecki, Michał Łączynski, kpt. Arkadiusz Długosz. Na dole br. Łukasz Wolski, Bartłomiej Smyczyński, trener Michał Znamirowski.

12-14 listopada odbyła się konferencja „Współczesna filozofia religii – myśl anglosaska”. Jej organizatorem były Katedra Filozofii Boga i Katedra Filozofii Religii Wydziału Filozoficznego.

14 listopada chór Psalmodia oraz Orkiestra Młoda Filharmonia ze Szkoły Muzycznej II st. im. Karłowicza wykonali Mszę Koronacyjną C-dur W. A. Mozarta. Zespoły poprowadził Tomasz Chmiel, a jako solistów usłyszeliśmy Agatę Piękosz, Annę Krawczyk, Krzysztofa Kozarka oraz Macieja Drużkowskiego. Koncert odbył się klasztorze oo. cystersów w Mogile.

16 listopada w kolegiacie św. Anny odprawiona została Eucharystia za zmarłych pracowników naukowych wyższych uczelni miasta Krakowa.

17 listopada Międzywydziałowy Instytut Ekumenii i Dialogu UPJPII i Krakowski Oddział Polskiej Rady Ekumenicznej zorganizowały sesję międzyreligijną „Wielość religii – jedność prawdy”.

19 listopada Instytut Prawa Kanonicznego Wydziału Teologicznego zorganizował sympozjum „Magisterium Kościoła w zderzeniu z prawem państwowym”.

19 listopada odbyło się sympozjum naukowe „Rodzina wobec współczesnych zagrożeń”. Jego organizatorem był Instytut Nauk o Rodzinie Wydziału Nauk Społecznych.

19 listopada specjalizacja Teologii Moralnej Wydziału Teologicznego była współorganizatorem sympozjum „Biblia a moralność w świetle dokumentu Papieskiej Komisji Biblijnej”.

20 listopada Katedra Mariologii WT zorganizowała międzynarodową sesję naukową „Pośrednictwo podporządkowane Jedynemu Pośrednikowi”.

20-21 listopada odbyła się studencka sesja naukowa na temat kapłaństwa „Z wami jestem chrześcijaninem”. Sesja była współfinansowana przez Fundację im. św. Królowej Jadwigi dla UPJPII.

Wiara i nauka

Czwarta już edycja Dni Jana Pawła II rozpoczęła się 4 listopada br., w dniu imienin Karola Wojtyły. Temat, jaki przyświecał tegorocznej refleksji nad myślą Papieża Polaka, nawiązywał do ogłoszonej 11 lat temu encykliki Jana Pawła II *Fides et ratio* i wyrażał się w hasle *Wiara i nauka*. Rolę gospodarza, odpowiedzialnego za przygotowanie i organizację imprezy, pełnił Uniwersytet Jagielloński. Patronat honorowy objęli: Wielki Kanclerz Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II i Metropolita Krakowski JE ks. dr Kardynał Stanisław Dziwisz, JE ks. dr Kardynał Franciszek Macharski, Prezydent miasta Krakowa prof. Jacek Majchrowski, Marszałek Województwa Małopolskiego mgr inż. Marek Nawara oraz Wojewoda Małopolski mgr inż. Jerzy Miller.

W środę 4 listopada w Auli Collegium Novum UJ odbyła się sesja naukowa *Wiara i nauka*, w której udział wzięli pracownicy naukowcy naszej uczelni. Ks. prof. dr hab. Stanisław Wszolek, dziekan Wydziału Filozoficznego PAT w latach 2006-2009, kierownik Katedry Metafizyki, członek Ośrodka Badań Interdyscyplinarnych oraz Centrum Kopernika Badań Interdyscyplinarnych UJ i UPJPII, wygłosił referat pt. *List Jana Pawła II do George'a Coyne'a SJ - po dwudziestu latach*. Ksiądz profesor podkreślił w swoim wystąpieniu, że istnieją trzy możliwe relacje filozofii i teologii: pełna harmonia (integracja), separacja wynikająca z braku kompetencji oraz eksplikacja ukazująca powinowactwo. W świetle tego podziału List Jana Pawła II, będący przykładem traktatu filozoficznego, oraz encyklika

Fides et ratio, postrzegana jako traktat teologiczny z elementami filozofii chrześcijańskiej, stanowią przykład eksplikacji. Filozofia jako dziedzina autonomiczna, ale niesamowystarczająca powstała w żywotnym związku z wiarą. Nie ma również teologii, która nie odwoływałaby się do filozofii.

Prof. dr hab. Karol Tarnowski, kierownik Katedry Filozofii Boga UPJPII, podjął zagadnienie: *Od fenomenu do fundamentu. Falszywy dylemat filozofii religii*. Prelegent zauważył, że *Fides et ratio* to encyklika stanowiąca przełom w oficjalnych dokumentach Kościoła dotyczących relacji filozofii i teologii. Otwiera ona drogę dialogu z kulturą współczesną. Rozszyfrowuje dominującą obecnie koncepcję miejsca filozofowania w kulturze. Prof. Tarnowski analizował genezę filozofii z trzech perspektyw: refleksji nad samym sobą, relacji fenomenologii i metafizyki oraz relacji fenomenu i fundamentu.

Ks. dr Zbigniew Liana, adiunkt Katedry Filozofii Przyrody UPJPII oraz członek Centrum Kopernika Badań Interdyscyplinarnych UJ i UPJPII, wygłosił wykład: *Teologia a naukowa wizja świata*. Jako motto swego wykładu ksiądz doktor przytoczył zdanie z *Listu Jana Pawła II do George'a Coyne'a* (1988) mówiące, iż *nauka może oczyścić religię z błędów i przesądów; religia może oczyścić naukę z idolatrii i fałszywych absolutów*. Punktem wyjścia wykładu było omówienie kulturowych uwarunkowań i historycznej zmienności języka nauk empirycznych i języka teologii. Prelegent zauważył, że istnienie tego typu uwarunkowań wymaga od teologa odwagi myślenia, by stale, na nowo, w nowych kontekstach naukowych przemyśleć stare zagadnienia. Przeciwnością takiego podejścia jest literalna interpretacja Pisma Świętego oraz wypowiedzi Magisterium Kościoła, zapominająca o „wcielonym” – ograniczonym i uwarunkowanym – charak-

terze Słowa Bożego i języka religijnego. Ks. Liana podkreślił ponadto, że uwarunkowany charakter języka teologii i nauk empirycznych oraz odmiennosc ich celów sprawiają, iż zapewne nigdy nie da się uniknąć całkowicie napięcia pomiędzy teologią i poznaniem naukowym. W przekonaniu prelegenta zmienność języka nauki i jej teorii nie uprawnia jednak teologa do tego, by autorytatywnie oceniać ich wartość, gdyż nie posiada on ku temu odpowiednich narzędzi metodologicznych. W przeciwnym wypadku teolog staje po stronie epistemologicznego subiektywizmu. Konieczna jest postawa dialogu

i otwartości, uznająca możliwość przeformułowania własnych twierdzeń w tej mierze, w jakiej okażą się wynikiem historycznych i kulturowych uwarunkowań.

S. dr Tereza Obolevich, adiunkt Katedry Metafizyki UPJPII oraz członek Centrum Kopernika Badań Interdyscyplinarnych UJ i UPJPII, podjęła temat: *Recepcja teorii ewolucji w Rosji*. Omówiła stosunek Kościoła prawosławnego do teorii ewolucji na przełomie wieków XIX i XX oraz XX i XXI. Siostra doktor przypomniała, że Darwin został w 1867 r. członkiem Rosyjskiej Akademii Nauk. Choć nigdy nie doszło do oficjalnego potępienia ewolucjonizmu przez Cerkiew rosyjską, obecnie następuje intensywne popularyzacja idei kreacjonizmu w Rosji.

4 listopada, również w Auli Collegium Novum UJ, Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego w Krakowie przygotowała odczyt: *Wiara i nauka Galileusza*. Fragmenty tekstu Bertolda Brechta *Życie Galileusza* czytali: Grzegorz Mielczarek, Antoni Paradowski i Krzysztof Globisz. W godzinach wieczornych w Sali im. Ks. Józefa Tischnera w Collegium Witkowskiego UJ z inicjatywy Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego odbyła się projekcja filmu *Moja Alma Mater*.

O godz. 19.30 w Filharmonii Krakowskiej mogliśmy wysłuchać koncertu Chóru i Orkiestry Symfonicznej Akademii Muzycznej w Krakowie. Agnieszka Rehlis wykonała *Kindertotenlieder* Mahlera. Utwory organowe, jak np. *Messe Solennelle* op. 16 Vierne'a wykonali: Andrzej Białko, odznaczony w 2006 r. przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, oraz Michał Białko, zdobywca I miejsca na Międzynarodowym Konkursie w Castellana Grotte we Włoszech (2004r.). Chór poprowadził Stanisław Krawczyński, od 2004 r. pełniący funkcję rektora Akademii Muzycznej w Krakowie. Orkiestrze Symfonicznej dyrygował Maciej Tworek, dyrygent

Capelli Cracoviensis współpracujący z Krzysztofem Pendereckim. Koncertu wysłuchali m.in. ks. kard. Franciszek Macharski, rektor Uniwersytetu Papieskiego ks. prof. dr hab. Jan Maciej Dyduch oraz prorektor UPJPII ks. prof. dr hab. Maciej Ostrowski.

5 listopada w Auli Collegium Novum UJ odbyła się dyskusja panelowa: *Jan Paweł II między Galileuszem a Darwinem*, której moderatorem był dr hab. Bartosz Brożek, członek Katedry Filozofii Prawa i Etyki Prawniczej UJ. W dyskusji udział wzięli przedstawiciele Centrum Kopernika Badań Interdyscyplinarnych oraz Ośrodka Badań Interdyscyplinarnych: ks. prof.

dr hab. Michał Heller (kierownik Katedry Filozofii Przyrody UPJPII), ks. dr hab. Janusz Mączka SDB (dziekan Wydziału Filozoficznego UPJPII), prof. dr hab. Jerzy Vetulani (członek PAN), dr Wojciech Załuski (Katedra Filozofii Prawa i Etyki Prawniczej UJ), ks. dr Włodzimierz Skoczny (Katedra Filozofii Przyrody UPJPII). Pytania zadali m.in. ks. dr hab. Stanisław Hałas SCJ, prof. UPJPII (kierownik Katedry Egzegezy Nowego Testamentu UPJPII), ks. dr hab. Jan Daniel Szczurek, prof. UPJPII (dziekan Wydziału Teologicznego UPJPII) oraz rektor UJ prof. dr hab. Karol Musioł. Podczas dyskusji omawiano m.in. sprawę Galileusza, teorię darwinizmu i kreacjonizmu, tezę Hellera-Petersona, relacje etyki naturalistycznej i etyki klasycznej, działalność Jana Pawła II i Papieskiej Akademii Nauk w kontekście sprawy Galileusza i teorii Darwina.

O godz. 17.00 w Katedrze Wawelskiej została odprawiona Msza św., której przewodniczył ks. kard. Stanisław Dziwisz. Mszę św. koncelebrowali m.in.: bp dr Jan Szkołoń, rektor i prorektorzy Uniwersytetu Papieskiego oraz ks. dr hab. Jacek Urban, prof. PAT, i ks. dr Dariusz Raś. W Katedrze zgromadziła się wspólnota Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej. W homilii ks. kard. Dziwisz dziękował za szlachetną inicjatywę Dni Jana Pawła II, podjętą z głębokiej potrzeby serca i odpowiedzialności środowiska akademickiego Krakowa za upowszechnianie nauczania Papieża Polaka. Po Mszy św. wręczono nagrody za prace konkursowe na temat „Wiara i nauka”. O godz. 19.00 odbyła się na Wawelu wspólna kolacja organizatorów Dni Jana Pawła II 2009 i laureatów konkursu literackiego.

IV Dni Jana Pawła II zakończyły się na terenie Krakowa 5 listopada, lecz swoim zasięgiem objęły również Oświęcim, Nowy Sącz, Nowy Targ oraz Tarnów.

Naukowcy wobec fenomenu kłamstwa w życiu publicznym

Konferencja „Kłamstwo a życie publiczne” jest drugą z cyklu konferencji pod tytułem „Etyka i życie publiczne”, organizowanych przez Katedrę Etyki Wydziału Filozoficznego UPJPII. Tym razem naukowcy z wielu ośrodków akademickich zebrali się, aby wspólnie zastanowić się nad fenomenem kłamstwa w sferze życia publicznego.

Tematyka szeroko rozumianej obecności etyki w życiu publicznym jest od dawna w centrum zainteresowania pracowników Katedry Etyki przy Wydziale Filozoficznym UPJPII. Aktualność i rozległość tematyki sprawiają, że co roku do dyskusji zapraszani są naukowcy z różnych ośrodków akademickich.

Tegoroczne spotkanie miało miejsce 21 i 22 października w sali konferencyjnej UPJPII. Naukowcy zebrali się, aby twórczo podyskutować o obecności i funkcjonowaniu kłamstwa w sferze publicznej. Podczas dwóch dni przedstawiono ponad 20 referatów podzielonych na sześć bloków tematycznych: 1. o naturze kłamstwa, 2. potęga kłamstwa, 3. kłamstwo i biznes, 4. kłamstwo i media, 5. kłamstwo w polityce, 6. kłamstwo w życiu publicznym. Referatom towarzyszyły gorące dyskusje, jednak najlepszą okazją do wspólnej refleksji był panel dyskusyjny zatytułowany: *Obecność kłamstwa w sferze publicznej*. Paneliści: prof. Ewa Podrez, prof. Janina Filek,

prof. Kazimierz Sosenko, ks. dr hab. Ryszard Moń, prof. UKSW, oraz dr Krzysztof Przybyszewski, pod czujnym okiem pełniącego rolę moderatora ks. dr. hab. Władysława Zuziaka, prof. UPJPII, usiłowali wydobyć fenomen kłamstwa oraz pokazać, jak ono funkcjonuje w sferze publicznej. Następnie dyskutowali nad tym, jak kłamstwo jest obecne w różnych sferach życia publicznego, kładąc szczególny nacisk na sferę polityki, biznesu i mediów. Zapis tej fascynującej debaty zostanie opublikowany w najbliższej, wydanej przez Katedrę, zbiorowej monografii.

Wnioskiem, z którym na pewno zgodziliby się wszyscy uczestnicy konferencji, jest stwierdzenie, że kłamstwo jest obecne w życiu publicznym – niezależnie od tego, jak szeroką definicję tego zjawiska przyjmiemy. Odpowiedź na pytanie, czy kłamstwo powinno, czy nie powinno towarzyszyć naszemu życiu, nie jest oczywista. Szerokie definicje kłamstwa, które zostały przedstawione, obejmują m.in. mimikę, żarty czy iluzje obecne w sztuce.

Stanowczy sprzeciw wywołała popularna ostatnio koncepcja, w myśl której reguły prawdomówności nie obowiązują w biznesie, gdyż w tej branży celem nadrzędnym jest zysk. Główny nurt krytyki wywodził się ze stanowisk czerpiących inspirację z myśli Kanta, ale pojawiały się też głosy, że w dłuższej perspektywie po-

rzucenie reguł etycznych nie opłaca się przedsiębiorcom, gdyż nie przynosi zysku, lecz straty.

Próbowano również podważyć tezę, że kłamstwo służy społeczeństwu. Burzliwa dyskusja poświęcona temu zagadnieniu miała miejsce podczas panelu. Przeważały głosy, że jeśli nawet kłamstwo służy społeczeństwu, to tylko w krótkiej perspektywie – na dłuższą metę bowiem każde kłamstwo oddziałuje na społeczeństwo negatywnie.

Nie sposób w tak krótkim artykule prześledzić wszystkie podjęte podczas konferencji tematy, dlatego organizatorzy planują wydanie książki, w której zostaną zawarte artykuły tematycznie związane z zagadnieniami poruszonymi podczas konferencji. Publikacja pod redakcją naukową organizatorów konferencji: ks. dr. hab. Władysława Zuziaka, prof. UPJPII, i dr Joanny Mysona Byrskiej, ukaże się prawdopodobnie jeszcze w tym roku nakładem Wydawnictwa Naukowego UPJPII.

Obecność i funkcjonowanie etyki w życiu publicznym wymagają dalszej refleksji, dlatego organizatorzy cyklu już dziś zapraszają zainteresowanych na kolejną konferencję z serii „Etyka i życie publiczne”, planowaną na październik przyszłego roku.

Rekolekcje Adwentowe

3 * SZCZĘŚCIE
wersja wg świeckich

niedziela: 29 listopada; 6 i 13 grudnia 2009 r.
godz. 19.00

Kościół św. Marka

Zaprasza Duszpasterstwo Akademickie PATMOS

Języki obce a dysleksja

W pracy dydaktycznej nauczyciele akademicy bardzo często mają do czynienia ze studentami z dysleksją. Choć panuje przekonanie, że tego rodzaju zaburzenia nie ograniczają w sposób istotny możliwości studiowania, to należy jednak zauważyć, że w niektórych sytuacjach skutki dysleksji mogą znacznie utrudniać proces nauczania nawet w przypadku osób o wysokim potencjale intelektualnym. Rozumieją to doskonale lektorzy języków obcych, gdyż właśnie na zajęciach testujących umiejętności związane z językiem problem ten jest szczególnie widoczny i uciążliwy. Wykładowcy starają się zawsze, w miarę swoich możliwości i wiedzy, wspierać studentów dyslektycznych, zrozumieć trudności, z jakimi mogą się oni borykać, a w konsekwencji dostosowywać formę prowadzenia zajęć do osób z tą dysfunkcją. Aby jednak taka pomoc była bardziej skuteczna i fachowa, niezbędne jest ciągle poszerzanie wiedzy teoretycznej i praktycznej w tym zakresie.

Wychodząc naprzeciw potrzebom lektorów i studentów, w dniach 21 i 22 września 2009 roku odbyły się w Międzywydziałowym Studium Języków Obcych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie warsztaty zatytułowane: „Studenti z dysleksją na lekcjach języków obcych”. Warsztaty prowadzone przez panią mgr Katarzynę Marię Bogdanowicz z Polskiego Towarzystwa Dysleksji (PTD) w Gdańsku zostały zorganizowane na zlecenie dyrekcji naszego Studium przez Pełnomocnika Rektora ds. Osób Niepełnosprawnych UPJPII we współpracy z Małopolskim Niepublicznym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli. Celem warsztatów było z jednej strony zapoznanie lektorów języków obcych naszej uczelni z szeroko pojętym problemem dysleksji i związanymi z nią specyficznymi trudnościami w uczeniu się, z drugiej zaś strony przedstawienie skutecznych sposobów pracy ze studentami posiadającymi takie zaburzenia.

Program pierwszego dnia szkolenia miał charakter wprowadzenia teoretycznego i skupiał się na problemie definicji dysleksji oraz jej objawach (symptomatologii). W drugim dniu prowadząca przedstawiła praktyczne metody pracy ze studentami dyslektycznymi na zajęciach języków obcych.

Co to jest dysleksja?

W pierwszej kolejności należy uświadomić sobie, czym jest dysleksja. Istnieje wiele jej definicji. Według jednej z nich dysleksja rozwojowa to specyficzne trudności, które przede wszystkim odbijają się na rozwoju zdolności czytania i pisania oraz na innych umiejętnościach powiązanych z językiem. Według polskiej terminologii opracowanej przez PTD wyróżniamy trzy formy dysleksji rozwojowej:

dysleksja – specyficzne trudności w nauce czytania, którym często towarzyszą trudności w pisaniu,

dysortografia – trudności w opanowaniu poprawnej pisowni, które mogą współwystępować z trudnościami w czytaniu,

dysgrafia – trudności w zakresie opanowania czynności pisania, niski poziom graficzny pisma („brzydka” kaligrafia).

W kontekście środowiska akademickiego ważną informacją jest fakt, że na ogół dysleksja jest wrodzona, uwarunkowana biologicznie (mikrouszkodzenie mózgu), a jej skutki trwają przez całe życie. Problem ten nie kończy się więc wraz z nauczaniem w szkole. Same symptomy dysleksji zmieniają się na różnych etapach życia, a ich zmienność i natężenie zależą od

metod edukacji, udziału w terapii pedagogicznej i indywidualnych możliwości kompensacji (te z kolei zależą np. od ilorazu inteligencji oraz obszaru i głębokości dysfunkcji). Istnieje jednakże stała gotowość do wznowienia objawów dysleksji w sytuacjach braku treningu lub kontaktu z językiem oraz w sytuacjach stresowych.

Zasady pracy z dyslektykami na lektoratach

Już na samym początku pracy ze studentem dyslektycznym musimy sobie uświadomić, że jest to student wymagający. Wymagający, ponieważ tradycyjne metody pracy mogą nie wystarczyć. Wykładowca musi być nastawiony na dodatkowy wysiłek przygotowywania specjalnych ćwiczeń, ciągłego i cierpliwego powtarzania, stosowania różnorodnych technik uczenia, stymulacji wielozmysłowej. Student dyslektyczny bowiem potrzebuje indywidualnego traktowania.

Metodologiczne aspekty pracy. Na wstępie warto sobie zdać sprawę z faktu, potwierdzonego badaniami, że dysleksja nie jest jednakowa we wszystkich językach. Kluczową funkcję spełnia tu tzw. transparentność języka, a więc to, czy ma on jasne, logiczne reguły. Studenci łatwiej uczą się wymowy języków fonologicznych, do których należy np. język włoski. Trudności sprawia im natomiast język angielski czy francuski, gdzie nie ma jednoznacznych zasad wymowy.

Słabą stroną studenta z dysleksją jest zazwyczaj ortografia, ma on trudności w zorientowaniu się w jednolitym tekście piśmianym, bywa częściej wzrokowcem niż słuchowcem. Tak więc proponowane ćwiczenia muszą być przejrzyste. W przypadku nauki nowego słownictwa pomocne stają się ćwiczenia krzyżówkowe, wpisywanie poszczególnych liter w kratki, budowanie akronimów. Ważny okazuje się charakter stosowanej czcionki: należy unikać czcionek tzw. szeryfowych (np. Times New Roman) na rzecz bezszeryfowych (np. Arial, Comic Sans, Courier). Przy redagowaniu dłuższego tekstu należy pamiętać, aby przekazywana informacja była podana w jasny i przejrzysty sposób: stosujmy akapity, podkreślajmy słowa kluczowe, piszmy większe litery, w miarę możliwości zamieszczajmy na marginesie obrazy i schematy ilustrujące treść tekstu. Stwarzając okazję do praktycznej nauki (np. poprzez plakaty i scenki), nie zapominajmy o teorii. W przypadku osób o słabej pamięci mechanicznej, wiedza teoretyczna (np. teoretyczne zasady tworzenia czasów złożonych) staje się konieczna do skutecznego opanowania języka.

Dyslektyk chłonie informacje różnymi kanałami – gdy wzrok i słuch zawodzą, ważny staje się ruch ciała. Metody kinestetyczne polegają np. na uczeniu się słówek, zapamiętywaniu reguł w trakcie chodzenia; na ilustrowaniu nowych słówek z użyciem gestykulacji. Podczas słuchania nagrań i przy rozumieniu ze słuchu wyłapywanie słów z szumu lub szeregu może odbywać się poprzez klaskanie lub zatrzymywanie się na umówiony gest przy słowach kluczowych lub ważnych sekwencjach. W ten sposób słowo nie kojarzy się tylko z ciągiem liter czy dźwięków, ale z konkretnym ruchem w przestrzeni.

Przy studentach z dysgrafią z pomocą śpieszy nam technologia. Takie osoby mogą np. pisać ćwiczenia, odrabiać zadania na komputerze, dzięki czemu eliminuje się problem „brzydkiego” pisma. Wykorzystanie nowoczesnej technologii staje się elementem niezbędnym do nauki języków. Studenci, nie tylko dyslektyczni, mogą bowiem korzystać ze specjalnych programów komputerowych do nauki poprawnej wymowy i pisowni, na zajęciach niezwykle przydatne okazują się też tablice interaktywne.

Psychologiczne aspekty pracy. W pracy ze studentami dyslektycznymi, oprócz opisanych wcześniej problemów „technicznych”, wynikających z zaburzeń percepcji wzrokowej, słuchowej, deficytu pamięci operacyjnej, obniżenia koordynacji wzrokowo-ruchowej itd., ważne jest właściwe podejście psychologiczne. Student z dysleksją ma często niską samoocenę i obniżoną motywację. Nauczyciel powinien więc podkreślać jego mocne strony, nie szczędzić pochwał i dostrzegać nawet małe sukcesy, pomagać przezwyciężać problemy, zachęcać do kontaktu z kulturą kraju, którego języka się uczy, do nawiązywania korespondencji z kolegami z zagranicy itp. Jednocześnie winien dowiadywać się, jaki sposób nauki najbardziej takiemu studentowi odpowiada: woli uczyć się sam czy w grupie, jakie są jego indywidualne preferencje dotyczące przetwarzania wzrokowego, dotykowego, słuchowego i kinestetycznego. Winien starać się dostosowywać metody nauki do tych preferencji. W przypadku studentów o głębokiej dysleksji, poświadczonej opinią psychologiczną, warto zaproponować Indywidualną Organizację Studiów (IOS).

Ocenianie. Ważną rolę odgrywa też sposób oceniania. Studenta z orzeczoną dysleksją powinno oceniać się przede

wszystkim na podstawie odpowiedzi ustnych, a w przypadku prac pisemnych bierzmy pod uwagę ich wartość merytoryczną, przysmakując czasem oko na błędy ortograficzne (jeśli nie stanowią one, oczywiście, meritum zadania). Oczywiście nie należy zaniedbywać poprawności ortograficznej i w tym celu przydatne okazuje się zmotywowanie studenta do wykonania pracy pisemnej związanej z poprawą i utrwaleniem pisowni błędnie napisanych wyrazów. Czasami warto też zmniejszyć ilość wymaganego materiału lub rozłożyć go „na raty”, uwzględniając wolniejsze tempo uczenia się takich studentów.

Nie należy jednak zapominać, że czynione wysiłki zdadzą się na nic, jeśli nie będą poparte chęcią do wzmożonej pracy ze strony samego studenta. Student z dysleksją to student wymagający, ale od niego także należy wymagać.

Podsumowanie

Dwudniowe szkolenie nie tylko dostarczyło elementarnych wskazówek przydatnych w prowadzeniu zajęć ze studentami dotkniętymi dysleksją, ale przede wszystkim zwróciło uwagę na złożoność i znaczenie przedstawionego problemu. Wśród wielu pytań zadanych prowadzącej bardzo inspirujące okazało się pytanie o istniejące przepisy prawne w tym zakresie. Okazało się, że funkcjonujące dotąd rozporządzenia dotyczą jedynie szkół poziomu podstawowego i średniego, a studenci z dysleksją nie są chronieni żadnymi przepisami. Brakuje też oficjalnych wytycznych, które mogłyby pomóc w dostosowywaniu metod prowadzenia zajęć na uczelniach do specyfiki dyslektyków. Dlatego też Polskie Towarzystwo Dysleksji, którego przedstawicielem była prowadząca warsztaty, podjęło się zorganizowania międzynarodowej konferencji, która odbędzie się 28 i 29 listopada 2009 r. w Gdańsku pod znamienym tytułem: „Dysleksja w wieku dorosłym”. Pozostaje zatem mieć nadzieję, że konferencja zwróci uwagę odpowiedniej instytucji w Polsce na to zagadnienie i doprowadzi do zbudowania właściwego systemu opieki merytorycznej, metodologicznej oraz prawnej obejmującego również osoby dorosłe z tą dysfunkcją.

Monika Małecka

Międzyuczelniana integracja przy ognisku i gitarze

Trzaskający głośno ogień, wokół niego zebrani weseli śpiewacy. Dźwięki gitary, tradycyjne piosenki znane wszystkim – SDM, Dżem, pieśni biesiadne. Śmiech, radość i kielbaski z grilla. A na rozgrzewkę herbata, kawa i...

W dniu 21 października 2009 roku odbyło się IX Ognisko Integracyjne, zorganizowane przez biura ds. osób niepełnosprawnych pięciu krakowskich uczelni, tj: Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Krakowskiej, Uniwersytetu Ekonomicznego, Uniwersytetu Pedagogicznego, Uniwersytetu Jana Pawła II. Impreza odbyła się w Ośrodku Szkoleniowo-Dydaktycznym WGGiOŚ AGH w Miękinii koło Krzeszowic.

Imprezę honorowym patronatem objęli: prorektor ds. kształcenia AGH prof. dr hab. inż. Zbigniew Kąkol; prorektor ds. studenckich PK prof. dr hab. inż. Leszek Mikulski; prorektor ds. studenckich UEK dr hab. inż. Andrzej Chochół, prof. UEK; prorektor ds. studenckich UP prof. dr hab. Roman Malarz; prorektor ds. ogólnych i studenckich UPJPII ks. prof. dr hab. Maciej Ostrowski.

W wydarzeniu udział wzięli także: prof. Bronisław Barchański (AGH), kanclerz PK mgr Lucjan Tabaka, dr Paweł Kurtyka (UP), pełnomocnik ds. osób niepełnosprawnych PK mgr inż. Jan Ortyl, pełnomocnik ds. osób niepełnosprawnych UP dr Małgorzata Trojańska, pełnomocnik ds. osób niepełnosprawnych UPJPII mgr Katarzyna Kutek-Sładek, kierownik Biura ds. Osób Niepełnosprawnych AGH mgr inż. Andrzej Wójtowicz, ponadto pracownicy biur ds. osób niepełnosprawnych uczelni partnerskich oraz cała rzesza studentów wymienionych uczelni.

Ognisko rozpoczęło od oficjalnego powitania zebranych gości (rzecznik prasowy UEK Piotr Bednarski) oraz widowiskowej akcji przedstawienia różnych rodzajów niepełnosprawności w niekonwencjonalny sposób. Otóż reprezentanci kadry dydaktycznej poszczególnych uczelni losowali specyficzne zadania do wykonania, stawiając się tym samym w sytuacji osoby z określonym rodzajem niepełnosprawności.

I tak prorektor ds. kształcenia AGH prof. dr hab. inż. Zbigniew Kąkol wylosował zadanie polegające na postawieniu się w sytuacji osoby niewidomej (zakryte oczy) oraz przejściu z asystentem przez plac przed Ośrodkiem aż do grilla, zamówieniu jednej z potraw, powrocie na miejsce i spożyciu zamówionych smakołyków. Wydawałoby się, że zadanie jest trudne, jednak prorektor sprawił się na medal i wykonał próbę bezbłędnie.

Wykonawcą kolejnego zadania stał się prorektor ds. studenckich UP prof. dr hab. Roman Malarz. Zadanie polegało

na złożeniu i rozłożeniu pokojowego wózka inwalidzkiego. Podobnie jak wcześniej, działania te zakończyły się pełnym sukcesem.

W związku z obecnością na ognisku dr. Pawła Kurtyki z UP również i jego poproszono o wylosowanie „szczęśliwego numerka”. W nawiązaniu do poprzedniego zadania dr Kurtyka został poproszony o pokonanie na wózku inwalidzkim trasy z placu przed budynkiem do toalety znajdującej się wewnątrz Ośrodka. Z małą pomocą asystenta udało mu się dotrzeć do wyznaczonego celu.

Politechnika Krakowska reprezentowana była w opisywanym boju przez kanclerza Lucjana Tabakę, którego zadanie polegało na zatkaniu uszu stoperami i zanotowaniu fragmentu wykładu odtworzonego z notatek studenckich. Studentka czytająca materiał dodatkowo utrudniła zadanie, krążąc przed kanclerzem i często odwracając się do zebranych tyłem. Niestety, reprezentantowi PK nie udało się zanotować żadnego zdania, trzeba jednak przyznać, że próba była wyjątkowo trudna.

Z powodu nieobecności zaproszonego reprezentanta władz Uniwersytetu Ekonomicznego zastąpił go Mariusz Koczara, student tej uczelni. Jemu właśnie zlecono zapytanie głuchoniemych studentów o godzinę i odczytanie ich odpowiedzi udzielonej przy użyciu wyłącznie mowy ciała. Zadanie udało się zrealizować bezbłędnie i bardzo sprawnie. Warto dodać, że p. Koczara nie używał języka migowego.

Ostatnią, także niełatwą próbą, okazało się wylosowane przez ks. prof. dr. hab. Macieja Ostrowskiego, prorektora ds. ogólnych i studenckich UPJPII, zadania polegającego na odczytaniu zapisanego na tablicy tekstu przez zestaw okularów imitujących wady wzroku, w tym zaburzenia widzenia centralnego, ograniczenia pola widzenia itd.

Po niecodziennej, acz oficjalnej części Ogniska przy stoisku zrzeszeń studentów niepełnosprawnych rozpoczęły się prezentacje filmów opowiadających o biurach osób niepełnosprawnych uczelni partnerskich, zrzeszeniach studentów niepełnosprawnych, imprezach integracyjnych, takich jak Piknik Lotniczy, oraz indywidualne odwiedzanie stoiska biur ds. osób niepełnosprawnych uczelni partnerskich i stoiska Fundacji Instytut Rozwoju Regionalnego – specjalnego gościa imprezy.

W trakcie tej części Ogniska podawano kielbaski, karczek i oscypki z grilla oraz grochówkę i bigos, herbatę, kawę i piwo. Rozpalono ognisko i przygrywano na gitarze. Studenci i pracownicy uczelni integrowali się w ciepłe ognia, wspominając poprzednie imprezy i planując kolejne.

Dodatkową atrakcją, prezentowaną wewnątrz Ośrodka, był pokaz szermierki prowadzony przez Wojciecha Ryczka z Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie oraz Marcina Królikowskiego, niepełnosprawnego studenta AGH. Pan Ryzek jako trener tłumaczył i prezentował podstawowe zasady tego sportu. Każdy z nas miał okazję usiąść na specjalistycznie przygotowanym do walki wózku i zmierzyć się czy to z trenerem, czy z Marcinem, czy też ze znajomym wybranym spośród uczestników imprezy. Walkom towarzyszyły bardzo pozytywne emocje, było dużo śmiechu i zabawy. Odbył się również pokaz walki pomiędzy trenerem i sportowcem, którą wynikiem 10:9 wygrał p. Ryzek.

Monika Piega

Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych UPJPII

Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych UPJPII w celu ułatwienia osobom niepełnosprawnym dostępu do nauki prowadzi szereg ważnych działań na rzecz wszystkich niepełnosprawnych studentów naszej uczelni. Są to między innymi:

- udzielanie wsparcia i rozwiązywanie bieżących problemów związanych ze studiowaniem,

- opiniowanie wniosków osób niepełnosprawnych kierowanych do władz uczelni,

- udzielanie informacji o przysługujących możliwościach uzyskania pomocy materialnej ze strony uczelni oraz o programach PFRON i innych instytucji,

- zapewnianie – w miarę możliwości – dostępu do odpowiedniego sprzętu, ułatwiającego nabywanie wiedzy przez osoby niepełnosprawne,

- działania na rzecz integracji niepełnosprawnych studentów i doktorantów w środowisku akademickim poprzez organizację różnego rodzaju spotkań, imprez, wyjazdów itp.,

- współpraca z samorządami, organizacjami studenckimi oraz innymi organizacjami zewnętrznymi, których działalność jest związana ze środowiskiem osób niepełnosprawnych,

- organizacja porad psychologicznych, spotkania z doradcą zawodowym, warsztaty i szkolenia.

Pełnomocnikiem Rektora ds. Studentów Niepełnosprawnych UPJPII jest Katarzyna Kutek-Sładek. Ponadto w Biurze zatrudniona jest Monika Piega – psycholog, pomocy udziela też (po wcześniejszym umówieniu się) Agnieszka Czulak – doradca zawodowy.

W celu pokonywania barier i kompensacji deficytów studentów niepełnosprawnych pracownicy Biura wciąż rozszerzają swoją ofertę pomocy i wsparcia. Oprócz podstawowych świadczeń, takich jak pomoc w uzupełnieniu wniosków do programów PFRON, pomoc w uzyskaniu stypendium specjalnego, akademika czy asystenta, od niedawna oferta Biura obejmuje także:

- indywidualne porady psychologiczne i rozmowy wspierające,

- indywidualne spotkania z doradcą zawodowym (po uprzednim umówieniu się),

- warsztaty w tematyce doradztwa zawodowego,

- Międzyuczelniane Centrum Pomocy Psychologicznej.

Niepełnosprawni studenci mogą również brać udział w różnego rodzaju imprezach integracyjnych, takich jak: Dni Integracji, Piknik Lotniczy, Ognisko Integracyjne, wspólne wyjścia do kina czy teatru.

Warto także wspomnieć, że nasze Biuro współtworzy „Krakowski Semestralnik Studentów Niepełnosprawnych”. W związku z tym poszukujemy studentów chętnych do tworzenia i zamieszczania w KSSN własnych tekstów oraz do współpracy w miłym, młodym i kreatywnym zespole redaktorskim.

W każdym roku akademickim organizujemy wspólnie z innymi uczelniami krakowskimi cykliczne imprezy integracyjne. Jedną z nich jest międzyuczelniana Wigilia. W tym roku Wigilia odbędzie się we wtorek 17 grudnia. Serdecznie zapraszamy wszystkich studentów do udziału w tym wyjątkowym wydarzeniu. Szczegółowe informacje można uzyskać w naszym Biurze.

Oferta Biura ds. Osób Niepełnosprawnych jest wciąż poszerzana i dostosowywana do potrzeb studentów.

W razie dodatkowych pytań, wątpliwości czy zainteresowania daną tematyką serdecznie zapraszamy na ul. Kanoniczą 9 w Krakowie (we wtorki i czwartki w godzinach 10:00 – 15:30,

w piątki w godzinach 11:00 – 15:30).

Można też kontaktować się z nami telefonicznie (012) 370 86 10 lub e-mailowo bon@pat.krakow.pl.

Katarzyna Kutek-Sładek, Pełnomocnik Rektora ds. Osób Niepełnosprawnych

Monika Piega, psycholog, pracownik Biura

Monika Piega

Tournée po Niemczech i Belgii

Chcieć to móc! Te słowa powinny stać się hasłem przewodnim jesiennego tourné chóru „Psalmodia” po Niemczech i Belgii. Zespół odbył ośmiodniową trasę koncertową – efekt ogromnej pracy, zaangażowania i dużego poczucia odpowiedzialności całego zespołu.

Pomysł projektu narodził się ponad rok temu – tyle bowiem czasu potrzeba na opracowanie pełnego planu działania, który obejmuje kwestie finansowe, organizacyjne i logistyczne. Najważniejszym problemem dla każdej organizacji non-profit jest zdobycie funduszy na pokrycie niezbędnych kosztów wyjazdu. Dzięki współpracy z Fundacją im. Świętej Królowej Jadwigi zespołowi udało się pozyskać granty z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. „Psalmodia” została laureatem programu ministerialnego „Promocja polskiej kultury za granicą”, a uzyskane środki (35 tysięcy złotych) w znacznej mierze pokryły koszty wyjazdu.

Ogrom pracy organizacyjnej spoczął na samych chórzystach. Dzięki dobrej koordynacji i współodpowiedzialności za zadania udało się zaplanować koncerty w siedmiu miastach, włączając w program również zwiedzanie ciekawych miejsc, delektowanie się smakami niemieckich pierników i kosztowanie belgijskiej czekolady.

Trasa koncertowa promowała polską muzykę chóralną. W programie znalazły się utwory zarówno mistrzów dawnych epok (Mikołaj Gomółka), jak i najwybitniejszych kompozytorów współczesnych (Henryk Mikołaj Górecki). Prezentowana muzyka była różnorodna zarówno pod względem czasu powstania kompozycji, stylu muzycznego, jak i wykonawstwa. Zespół zaśpiewał utwory na skład mieszany i jednorodny (męski oraz żeński) oraz utwory unisono (staropolski hymn *Bogurodzica*) i formy rozbudowane głosowo (utwory Romualda Twardowskiego).

Chór kierowany był przez młodych muzyków, Katarzynę Śmiałkowską i Marcina Wróbla, którzy sprawują funkcje asystentów Włodzimierza Siedlika, głównego dyrygenta chóru.

Ośmiodniowe tourné zaplanowane zostało w taki sposób, aby każdego dnia dać koncert w innym mieście. Pierwszym przystankiem było Drezno – urokliwe miasto o bogatej historii i wyjątkowej architekturze. Pierwsze występy zawsze wywołują najwięcej emocji, są też pewnego rodzaju czynnikiem mobilizującym do następnych prezentacji. Dlatego też ciekawym doświadczeniem muzycznym było zaprezentowanie polskiej muzyki w uroczym kościółku w Magdalii nieopodal Jeny. Zupełnie inny odbiór, odmienne warunki akustyczne i wyjątkowa atmosfera miejsca dostarczyły nowych, ciekawych wrażeń.

Po dwudniowym cyklu koncertowym zespół mógł odpocząć i doświadczać uroków niemieckiego miasta Erfurt, w którym znajdowała się baza noclegowa. Naładowanie akumulatorów potrzebne było do dalszej pracy, pokonania kolejnych setek kilometrów i zaprezentowania utworów w kościele w Essen, a następnie w stolicy Unii Europejskiej – Brukseli. Koncerty w tym uroczym belgijskim mieście były bardzo wyczerpujące, ale klimat i atmosfera miejsca bardzo szybko zrekompensowały zmęczenie.

Koncert w Brukseli oznaczał także środek tournée i przygotowywanie się do drogi powrotnej, wiodącej przez kolejne miasta Niemiec. Następnym przystankiem było Mannheim, miasto, które przyjęło chór z pełną otwartością na polską muzykę. Zatrzymując się w Heidelbergu, zespół mógł zwiedzić to uroczne miasto, odpocząć i nabrać sił przed kolejnym występem. Był nim koncert zorganizowany przez Polską Misję Katolicką w Norymberdze. Bardzo serdeczne przyjęcie zespołu przez to partnerskie miasto Krakowa zaowocowało równie gorącym odbiorem wykonanej muzyki. Następnego dnia odbył się w Lipsku już ostatni z zaplanowanych koncertów. Chór wrócił do Krakowa z nowymi doświadczeniami – zarówno muzycznymi, jak i organizacyjnymi.

Podsumowując projekt, należy podkreślić znaczenie pomocy osób i instytucji, bez których realizacja trasy byłaby niemożliwa. Jest to przede wszystkim Fundacja im. Świętej Królowej Jadwigi – wsparcie merytoryczne i formalne to kluczowa i niezbędna zasługa. Koncerty organizowane były głównie przy pomocy polskich misji katolickich w poszczególnych miastach. Ciepłe i nad wyraz gościnne przyję-

cie chóru dawało dużo energii – zarówno w postaci entuzjazmu przed koncertem, jak i jako wzmocnienie sił fizycznych po męczącej drodze. Również w niemieckiej parafii w Magdalii polski zespół spotkał się z wyjątkową serdecznością. Największym wyrazem uznania i radości z prezentowanej muzyki był sam odbiór koncertu. Kościoły najczęściej były wypełnione po brzegi, a aplauz wybrzmiewał tak mocno, jak największe *forte* chóru.

Nie sposób wymienić z imienia i nazwiska wszystkie osoby, które w większym lub mniejszym zakresie przyczyniły się do realizacji trasy koncertowej. Podczas organizowania projektu często pojawiały się nagle i nieprzewidziane problemy, które nie zostałyby rozwiązane bez odpowiedniej pomocy i wsparcia. Wielkim zapleczem organizacyjnym były osoby i instytucje współodpowiedzialne za noclegi, transport, posiłki, a także pomocne w tłumaczeniach, promocji, finansach, rozmowach z parterami. Wszystkie te działania sprawiły, że polska muzyka chóralna zabrzmiała pięknie w kościołach Niemiec i Belgii. Trzeba także pamiętać, że nie doszłoby do realizacji projektu, gdyby nie stuprocentowe zaangażowanie członków chóru. Starając się o jak najlepszy poziom artystyczny, chórzyści pokazali pełen profesjonalizm i odpowiedzialność za powierzone zadanie. Jest to efekt wielomiesięcznej pracy, zarówno nad poszczególnymi utworami, jak i nad emisją głosu.

Poczucie zadowolenia i chęć jeszcze większego zaangażowania w dalszą pracę sprawia, że pasja, z jaką działają chórzyści „Psalmodii” z pewnością przyniesie kolejne sukcesy i wyzwania muzyczne.

Aneta Kwiatkowska

Fot. Anna Biel

W ZIEMI ŚWIĘTEJ

Katedra Teologii i Informatyki Biblijnej w bieżącym roku zorganizowała jeszcze raz Obóz Naukowy Biblijno-Archeologiczny w Ziemi Świętej w dniach od 7 do 21 lipca. Program Obozu był identyczny jak programy poprzednich wyjazdów i dlatego nie ma potrzeby przedstawiać go szczegółowo. To już zostało zrobione w poprzednich latach. Zajmemy się tu raczej uwagami ogólnymi.

W tej formie działalność Katedry nie będzie już prowadzona w przyszłości z powodu coraz większych trudności organizacyjnych. Tegoroczny wyjazd był już jedenastą imprezą, w której uczestnicy mogli odbyć pielgrzymkę do Ziemi Świętej i w rozszerzonym programie poznać liczne realia tej ziemi oraz zobaczyć miejsca wydarzeń historycznych z historii zbawienia.

Nasze wyjazdy były przede wszystkim pielgrzymowaniem. Jest ono ważnym zjawiskiem religijnym i okazuje się silniejsze od wszelkich przeszkód, jakie wielokrotnie w dziejach stawiano na drodze ludziom pielgrzymującym. Choć w naszych czasach wiele razy wróżono mu rychły koniec, rozwija się i zdobywa coraz to nowych sympatyków. W człowieku bowiem drzemie potrzeba tej formy realizowania swej religijności, formy, która ma swoje uzasadnienie i głęboko sięgające korzenie. Wśród innych miejsc pielgrzymkowych Ziemia Święta zdecydowanie zajmuje miejsce pierwszorzędne.

Pielgrzymowanie jest podróżą o charakterze religijnym, ale trzeba sobie dobrze zdać sprawę z tego, że samo podróżowanie do Izraela może mieć bardzo różnorodne cele. Można bowiem wybrać się do Izraela w celach wybitnie turystyczno-krajoznawczych, aby zwiedzić ciekawy kraj, mający wiele interesujących zjawisk przyrodniczych i wiele pamiątek z przeszłości.

Może to być turystyka nastawiona przede wszystkim na odpoczynek, a więc na przykład wczasy nad Morzem Czerwonym, albo turystyka naukowa, która może dotyczyć geografii i przyrody tego kraju, zabytków historycznych i odkryć archeologicznych, może zajmować się kulturą różnych grup religijnych,

etnicznych i zawodowych zamieszkujących ten bardzo skomplikowany pod względem ludnościowym kraj. Szczególnym przedmiotem poznania na terenie Izraela mogą być istniejące tu religie. Kraj ten, a zwłaszcza Jerozolima, jest miejscem świętym dla trzech największych monoteistycznych religii świata: judaizmu, chrześcijaństwa i islamu.

W naszym podróżowaniu do Ziemi Świętej staraliśmy się harmonijnie łączyć powyższe cele z wyprawą religijną, a zwłaszcza uwzględnialiśmy aspekt naukowy związany ze studium Biblii, której tak naprawdę nie można dobrze poznać

bez znajomości miejsc, na których spodobało się Bogu spotykać się z człowiekiem.

Temu służyły podczas naszych obozów doświadczenia pustyni, jeziora, rzeki Jordan, z tego powodu na trasie obozu znajdowało się kilkanaście parków archeologicznych.

Obliczamy, że dzięki tak zorganizowanym wyjazdom około trzysta pięćdziesiąt osób zdobyło dobre przygotowanie do czytania Biblii. Szkoda, że w tej liczbie odsetek studentów jest stanowczo zbyt mały jak na potrzeby przyszłych teologów. Wyprawa jednak jest kosztowna.

Jesteśmy wdzięczni Bogu za obozy, które zostały przeprowadzone, i mamy nadzieję, że znajdzie się jakaś inna formuła, pozwalająca kontynuować rozpoczęte dzieło.

ks. Tomasz Jelonek

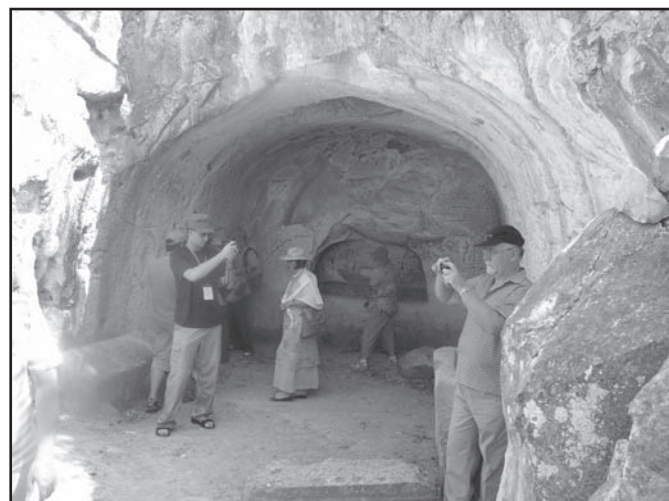

Wodospad Dawida w En-Gedi

U źródeł Harodu (por. Księga Sędziów)

Grobowiec w Bet Szearim

Śladami Apostoła Narodów

Damaszek, Tyr, Sydon – te i inne miejsca odwiedzili pielgrzymi podczas wyprawy do Syrii i Libanu „Śladami św. Pawła”, która trwała w dniach 1-17 lipca 2009 roku. Uczestnikami wyjazdu byli studenci z różnych miast Polski, skupieni wokół Pustelni przy Duszpasterstwie Akademickim „Patmos” Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Głównym organizatorem pielgrzymki był ks. dr Andrzej Muszala, duszpasterz i wykładowca bioetyki na UPJPII.

Maalula – jeden z większych ośrodków chrześcijaństwa w Syrii.

Pielgrzymka była podzielona na dwa etapy. Podczas pierwszego uczestnicy wyprawy zwiedzili Syrię, w której zobaczyli miejsca działalności św. Pawła z Tarsu. Pielgrzymi przechodzili ulicami Damaszku, aby dotrzeć m.in. do Domu Ananiasza, gdzie Apostoł przyjął chrzest, oraz stanęli pod bramą Bab Kissan, w miejscu, z którego przed dwoma tysiącami lat św. Paweł uciekał przed Żydami. Następnie uczestnicy udali się do głównych ośrodków chrześcijaństwa w Syrii – Saidnaji oraz Maaluli. W tym pierwszym oczom pielgrzymów ukazało się największe sanktuarium maryjne na terenie tego kraju, gdzie przechowywana jest ikona, prawdopodobnie autorstwa samego św. Łukasza Apostoła. W Maaluli natomiast studenci mieli okazję zwiedzić Konwent św. Tekli oraz spotkać się z mieszkańcami tego miasta, którzy jako jedni z nielicznych nadal posługują się językiem Jezusa Chrystusa – językiem aramejskim.

Zjednoczeni w modlitwie

Po tych odwiedzinach pielgrzymi udali się do klasztoru Mar Musa – świątyni położonej pośród malowniczego krajobrazu pustynnego, gdzie służą Bogu mnisi skupieni wokół włoskiego jezuity ojca Paolo Dell'Oglio. Cechą charakterystyczną tej społeczności są wspólne modlitwy muzułmanów i chrześcijan

Mar Musa – klasztor w Mar Musa w Syrii, modlitwa w obrządku wschodnim.

oraz otwartość klasztoru – każdy podróżnik ma tu zapewnione miejsce i może zostać tyle czasu, ile zechce. Musi jednak spełnić jeden warunek: współuczestniczyć w pracach i codziennym życiu mnichów. Po pobycie w Mar Musa pielgrzymi udali się na północ Syrii, do tzw. martwych miast, które swoją historią sięgają czasów siedmiu wieków przed Chrystusem.

Dni ciszy na libańskiej ziemi

Podczas drugiego etapu wyprawy podróżnicy opuścili terytorium Syrii, aby powitać inne państwo – Liban. Tutaj odwiedzili park narodowy, gdzie rosną drzewa uwiecznione w godle narodowym tego państwa – cedry, oraz udali się do klasztoru ojców maronitów w dolinie Quadisha. Tam spędzili wyjątkowy czas – dni ciszy. Polegały one na tym, że dwa kolejne dni były przeznaczone na modlitwę w ciszy i samotną kontemplację. Aby właściwie przeżyć ten czas, pielgrzymi podjęli pewne zobowiązania – od rana do godzin wieczornych miała panować cisza i każdy w miarę możliwości miał odizolować się od reszty grupy, aby uniknąć niepotrzebnych rozproszeń.

Tam, gdzie nauczał Chrystus

Po dwóch dniach kontemplacji uczestnicy wyprawy zostali zaproszeni do siedziby patriarchatu maronickiego w Gazir, gdzie spotkali się z wikariuszem generalnym tego zakonu. Jednym z ważniejszych punktów pielgrzymki była podróż do Tyru i Sydonu – miast, które są świadkami działalności nie tylko św. Pawła, ale i samego Jezusa Chrystusa. W czasie pobytu w Libanie pielgrzymi odwiedzili także m.in. stolicę Libanu – Bejrut, oraz Annaya, słynne za sprawą św. Charbela, który służył w tej miejscowości jako kapłan.

Duszpasterstwo Akademickie „Patmos” serdecznie dziękuje za wielką pomoc przy organizacji pielgrzymki, udzieloną przez Jego Eminencję ks. kard. Stanisława Dziwisza, Fundację Królowej Jadwigi działającej przy Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II oraz proboszczom krakowskich parafii, którzy wsparli tę inicjatywę.

Przemysław Tomczyk

Martwe miasta – ruiny miasta Qualat Siman, w którym żył św. Szymon Słupnik.

PATOS. Czasopismo społeczno-kulturalne młodych

PATOS to gazeta młodych! Kwartalnik tworzą studenci wszystkich wydziałów Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II. Oficjalnym wydawcą jest Samorząd Studentów UPJPII. Nasze czasopismo to kwartalnik, który swoją działalnością promuje uczelnię oraz miasto Kraków. Poruszamy tematy dotyczące kultury oraz sztuki, nauki, spędzania wolnego czasu, a także uczestniczymy w życiu społecznym Krakowa – opisując i komentując wydarzenia, w których biorą udział studenci nie tylko naszej uczelni. Redakcja PATOS-u posiada własne wyposażenie. Działamy z pasją i dla pasji.

W tym roku świętujemy – nasze pismo jest wydawane już od 10 lat! Wydrukowaliśmy 32 numery. W historię gazety wpisują się kolejne osoby, które tworzyły i nadawały coraz to inny wymiar kolejnym numerom. Współtworzenie czasopisma pozwala młodym ludziom rozwijać pasję, zdobywać doświadczenie, a także – co najważniejsze – działać z ludźmi, dla których ważny jest inny człowiek. Poruszane w artykułach tematy opisują otaczający nas świat. Każdy z numerów poświęcony jest jednemu tematowi przewodniemu. Oto niektóre z prezentowanych dotąd zagadnień: Człowiek vs zwierzę; Powołanie; Dlaczego się smucimy?; Być autentycznym; Po co nam wyścig szczurów; Bo w życiu liczy się pasja; Eros czy Agape?. Te tematy i wiele innych kształtowały młode pokolenia i były odzewem na problemy współczesnego świata.

Powróciliśmy znowu powakacjach, po chwilach wolności i nowych doświadczeniach. Każdy z nas na sobie tylko wiadomy sposób odpoczął, kolejny raz zafascynował się światem i poznał ludzi, którym pozostawił część siebie, oraz zaczerpnął od nich to coś, co każdego z nas czyni niepowtarzalnym. Nastąpiły zmiany w redakcji – pojawiły się kolejne osoby, które pragną rozwijać swój dziennikarski warsztat. Mnie zostało powierzone stanowisko redaktor naczelnej. Zanim nastąpił moment przejścia przeze mnie władzy – działałam z pełnym pasją zespołem. Teraz budujemy z naszą redakcją nową sieć relacji.

W obecnym numerze zgłębiany tematykę studiowania i całej otoczki, która towarzyszy temu procesowi i ma wpływ na młodego człowieka. Dlaczego studenci podejmują ten wysiłek? Czego oczekują? Jaki mają system wartości? Partnerami naszych działań są: Wydawnictwo m, Teatr Grotteska, PWST, Festiwal etiuda&anima, Wydawnictwo MG.

Oddajemy w Wasze ręce nowy numer PATOS-u. Ciekawi nas, jak odmienione wydanie zostanie przez Was przyjęte. Działamy w nowym składzie, nadal jednak przyświeca nam idea tworzenia i zgłębiania ciekawych tematów. Zachęcamy do współpracy. Niech lektura tego numeru skłoni Was do zastanowienia się w domowym zaciszu, skąd przychodzimy, kim jesteśmy i dokąd zmierzamy...

Agnieszka Filipowicz

REGULAMIN

KONFERENCJI REKTORÓW UNIwersYTETÓW POLSKICH

Rektorzy Uniwersytetów zgromadzeni w Krakowie w dniu 16 lutego 1989 r.:

- nawiązując do tradycji Rady Rektorów Polskich Szkół Akademickich oraz Konferencji Rektorów Europejskich i postanowień Wielkiej Karty Uniwersytetów Europejskich podpisanej 18 września 1988 r. w Bolonii;
- mając na uwadze wielką rolę Uniwersytetów w rozwoju nauki i kultury oraz szerzeniu wiedzy i wychowaniu przyszłych pokoleń Polaków

powołali Konferencję Rektorów Uniwersytetów Polskich.

Celem Konferencji, będącej autonomicznym zgromadzeniem rektorów, jest zacieśnienie współpracy między Uniwersytetami, aby mogły sprostać wyzwaniom współczesności i przyszłości.

§1

1. Dla realizacji powyższych celów Konferencja Rektorów Uniwersytetów, zwana dalej Konferencją:
  - a. opracowuje i przedstawia opinie i stanowiska w sprawach istotnych dla rozwoju polskiej nauki, kultury i oświaty; przedstawia Ministrowi Edukacji Narodowej i Parlamentowi RP stanowiska i opinie odnośnie problemów nurtujących środowisko akademickie;
  - b. współpracuje z Radą Główną Szkolnictwa Wyższego oraz innymi organami kolegialnymi reprezentującymi polskie środowisko akademickie i naukowe.
2. W swoich pracach Konferencja nawiązuje do wniosków wynikających z prac Konferencji Rektorów Europejskich.

§2

1. W skład Konferencji wchodzić rektorzy uniwersytetów działających na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oraz rektor Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.
2. Uniwersytetem jest uczelnia w rozumieniu Art.3 ust.1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku „Prawo o szkolnictwie wyższym” (Dz.U. z 2005 roku, Nr 164, poz.1365).

§3

1. Przewodniczącym Konferencji jest rektor wybrany spośród jej członków.
2. Wybór Przewodniczącego dokonuje się w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów przy obecności co najmniej 2/3 członków Konferencji.
3. Kadencja Przewodniczącego Konferencji obejmuje okres kadencji rektorskiej.

§4

1. Na wniosek Przewodniczącego Konferencja wybiera spośród swoich członków dwóch Zastępców Przewodniczącego Konferencji.
2. Na wniosek Przewodniczącego Konferencja powołuje Sekretarza Konferencji.
3. Wyboru Przewodniczącego i Zastępców dokonuje Konferencja na swoim pierwszym posiedzeniu nowej kadencji władz rektorskich.

§5

1. Zasadniczym forum działania Konferencji są jej posiedzenia.
2. Posiedzenia powinny być zwoływane co najmniej dwa razy w roku akademickim.
3. Posiedzenie nadzwyczajnie może być zwołane z inicjatywy Przewodniczącego lub na wniosek co najmniej trzech członków Konferencji.
4. Na posiedzenia Konferencji Przewodniczący może zaprosić osoby nie będące jej członkami.
5. Na wniosek Przewodniczącego były Przewodniczący Konferencji może uzyskać status Honorowego Przewodniczącego.

§6

1. Konferencja podejmuje uchwały i formułuje stanowiska przy obecności co najmniej połowy członków i przy poparciu większości obecnych.
2. Pomiędzy posiedzeniami Konferencji głosowanie może być przeprowadzone drogą elektroniczną pod warunkiem zawiadomienia o głosowaniu wszystkich członków drogą elektroniczną.

§7

1. Przewodniczący Konferencji kieruje jej pracami. Przygotowuje, zwołuje i przewodniczy posiedzeniom oraz ustala projektowany porządek obrad.
2. Przewodniczący Konferencji może prosić jej członków o przygotowanie i przedstawienie tematów mających być przedmiotem obrad.

§8

1. W razie braku możliwości wzięcia udziału w posiedzeniu Konferencji rektor uniwersytetu może delegować do uczestnictwa w jej obradach prorektora.
2. Na podstawie pisemnego upoważnienia rektora prorektor uczestniczy w posiedzeniu z głosem stanowiącym.

§9

1. Koszty organizacji posiedzenia Konferencji, z wyjątkiem kosztów podróży i pobytu członków KRUP, ponosi uniwersytet, który jest jego gospodarzem.
2. Organizator posiedzenia ponosi także koszty podróży i pobytu zaproszonych osób.

§10

1. Z posiedzenia Konferencji sporządza się syntetyczny protokół, który zawiera opinie i stanowiska przyjęte na posiedzeniu.
2. Zatwierdzony protokół otrzymują członkowie Konferencji oraz inni adresaci załącznic od postanowień Konferencji.

§11

Regulamin niniejszy może być zmieniony odpowiednią uchwałą Konferencji.

§12

Tekst regulaminu został przyjęty na posiedzeniu Konferencji w dniu 10 października 1999 r.

Zmiana brzmienia §9 została przyjęta uchwałą Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich w dniu 22 maja 2003 r.

Zmiana brzmienia §2 została przyjęta uchwałą Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich w dniu 4 listopada 2005 r.

Zmiana brzmienia §2 ust. 1 została przyjęta uchwałą Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich w dniach 4 marca 2006 r. i 13 listopada 2009 r.

Jest to kolejny tom z serii „Pro Musica Sacra”, który zawiera referaty z sesji naukowej, wygłoszone podczas IV Dni Muzyki Kościelnej w Archidiecezji Krakowskiej 19-23 listopada 2008 roku, a także dwa referaty wygłoszone podczas sesji naukowych zorganizowanych w Akademii Muzycznej w Krakowie. 1 lutego 2008 roku została udzielona zgoda na prowadzenie kierunku muzyka kościelna w Papieskiej Akademii Teologicznej i Akademii Muzycznej w Krakowie. 1 października 2008 roku rektorzy obu uczelni podpisali porozumienie o powołaniu Międzyuczelnianego Instytutu Muzyki Kościelnej w Krakowie. Pius XII pisał, że: *„pierwszeństwo przed innymi instrumentami w świętych obrzędach mają organy: tony ich bowiem nadzwyczaj harmonizują ze świętymi pieśniami i obrzędami, dodają im przedziwnej wspaniałości i przepychu; wzniosłością zaś swoją i słodczą wzruszają serca wiernych, napełniając je jakby niebiańską radością, i mocno pociągają ku Bogu i rzeczom wyższym.* Wygłoszone podczas sesji referaty podejmują m.in. takie tematy, jak: organista i muzyka organowa w dokumentach Kościoła, obecna sytuacja muzyki kościelnej w Niemczech, wykształcenie organistów w Niemczech i Francji, muzyka kościelna w Austrii, wybrane aspekty posługi organisty w społeczności parafialnej. Ich dopełnienie stanowią refleksje kompozytora w kontekście *Listu do artystów* Jana Pawła II.

Renata Dulian

Historia i przyszłość bioetyki, red. Jerzy Brusilo, Kraków 2009, s. 272

„Prace i Sympozja” to seria wydawnicza, w której są prezentowane najciekawsze prace naukowe Międzywydziałowego Instytutu Bioetyki UPJPII oraz materiały z naukowych sesji i sympozjów bioetycznych. *Historia i przyszłość bioetyki* zawiera artykuły z sympozjum, a także teksty nadesłane specjalnie do tego tomu. Publikacja ma charakter jubileuszowy, ponieważ w tym roku przypada osiemdziesiąta rocznica urodzin ks. prof. dr hab. Krzysztofa Szczygła, założyciela Instytutu Bioetyki, a także dwudziesta rocznica powstania Instytutu. Artykuły zamieszczono w trzech cyklach: „Historia bioetyki”, „Problemy bioetyki”, „Przyszłość bioetyki”. Autorzy artykułów podejmują takie kwestie, jak: *Wczesne chrześcijaństwo a sztuka leczenia – wybrane zagadnienia*, *Karola Wojtyły poszukiwanie podstaw etyki w „Wykładach lubelskich”*, *Znaczenie dokumentów bioetycznych Kościoła katolickiego*, *Refleksje o eksperymencie medycznym w przeszłości i teraźniejszości*, *Bioetyka w obszarze języka francuskiego. Kwestie wybrane*. W cyklu „Problemy bioetyki” podjęte zostały takie tematy, jak: *Bioetyka w służbie refleksji i dialogu*, *Czy prawo naturalne jest jeszcze etyce medycznej potrzebne?*, *Czy rozwój nauk biomedycznych wymaga nowej etyki?*, *Akceptacja i zanegowanie ludzkiej płodności*, *Etyka w diagnostyce prenatalnej jako przykład ambiwalentnej sytuacji praktyki medycznej*, *„Humanae vitae” a współczesny kryzys rodziny*. W cyklu „Przyszłość bioetyki” zamieszczone zostały artykuły: *Nowe pytania etyczne wokół kwestii sztucznego życia*, *Projekty „postludzkiej kondycji”*, *Fascynacje i obawy*, *Ciało ludzkie jako przedmiot kontrowersji w bioetyce*, *Nekrodiamenty czy plastynaty wobec martwego ciała*, *Problemy bioetyki przyszłości: żywność GMO i hybrydy zwierzęco-ludzkie*.

Renata Dulian

Ekumenia a współczesne wyzwania moralne, red. T. Kałużny SCJ, Zdzisław Kijas,
Kraków 2009, s. 316

W serii „Biblioteka Ekumenii i Dialogu” ukazał się 31. tom, zawierający materiały z Międzynarodowej Konferencji Ekumenicznej pt. *Ekumenia a współczesne wyzwania moralne*, zorganizowanej przez Katedrę Ekumenizmu WT PAT, Międzywydziałowy Instytut Ekumenii i Dialogu PAT oraz Papieski Wydział Teologiczny św. Bonawentury „Seraphicum” w Rzymie. W części pierwszej przedstawione zostały materiały dotyczące tematu *Kościół chrześcijański wobec współczesnych wyzwań moralnych*, część druga została zatytułowana *Problematyka moralna w dialogu ekumenicznym*, część trzecia *Moralność chrześcijańska –perspektywy wspólnego świadectwa?* stanowi zapis dyskusji panelowej. W publikacji zamieszczone zostały również dokumenty: *Rodzina: dobro ludzkości. Dokument końcowy I Europejskiego Forum Katolicko-Prawosławnego, Trydent (Włochy), 11-14 grudnia 2008*, *Teologia małżeństwa a problem małżeństw międzywyznaniowych. Sprawozdanie końcowe Komisji Naukowej Kościołów Rzymskokatolickiego, Luterńskiego i Kalwińskiego za rok 1976*, *Życie w Chrystusie: zasady moralne, wspólnota i Kościół. Raport międzynarodowego dialogu anglikańsko-rzymskokatolickiego (1993)*, *Dialog ekumeniczny na temat kwestii moralnych. Potencjalne źródła wspólnego świadectwa lub podział. Dokument studyjny Wspólnej Grupy Roboczej Światowej Rady Kościołów i Kościoła Rzymskokatolickiego (1995)*.

Renata Dulian